

מעשה בניצ'ב רומאי, דוגמנית סיפור אישי של כוכבת הקולנוע הצברית שכבשה את

(ראה שער)

ב עור חודש אחוזר לאיטליה, כדי לי השתתף בסרט איטלקי הקרא נערות היום, בבימויו של הבמאי הצעיר, בן 25, פראנצ'סקו מאולי, שזכה בפסטיבל הסרטים האחרון בחניציה בפרס בעד בימויו בסרט הבנדיטיס. היה זה סרט אנטי-פאשיסטי על תקופת מלחמת העולם השנייה באיטליה.

מאז גיל 14 ביים מאולי כעשרים סרטים תעודתיים, ששנים מהם זכו לפרסים בינלאומיים, אחד בקאן והשני בורשה. במיוחד עורר רעש סרטו התעודתי נגד ה"קומיקסי", סיפורי הזוועה המצויירים לילדים.

הסרט שבו אני צריכה להשתתף בא למתוח ביקורת חריפה על השטפת הלך-הרוח ההי ליבורי על הנוער באיטליה, וכן על העתו נות הצהובה.

***

אונם שלא היה

אני משחקת את אשתו של פועל מר חוסר עבודה, אם לתינוקת. מעשה דובר מניית צעירה השואפת להגיע לעולם הבד ומחליטה לביים מעשה-אונם כדי לזכות בפרסומת. הקורבן הגנו בעלי, הנאסר על ידי המשטרה, אחרי שהתנוונת דורשת למצוא בכל מחיר את האשם במעשה שלא קרה.

אנה, אשתו, מחליטה למצוא בכוחות עצמה את ההוכחות לזיכוי בעלה ואחרי מאמץ צימ רבים עולה בידה למצוא את הפרוצה אדומת-השער שכחברתה בילה הבעל את ערב המעשה. הדוגמנית, שביינתיים החלה מטפסת בסולם ההצלחה, רוצתת את האשה מחשש פן יתגלה השקר. אולם אין בכוחה להמשיך בדרכה, והיא מתמוטטת. בסוף ה"סרט היא נאסרת.

את התסריט כתב זבאטיני, על פי סרי פורו של יהודי איטלקי בשם ברנפורת. הכרי תי את מאולי ברומא, בעזרת המלצה שקרי בלתי מגורג, סאדולי, המבקר הקולנועי הי קומוניסטי הצרפתי, אותו פגשתי בפסטיבל הסרטים בקאן.

באותה תקופה חיפש מאולי נערה לתפקיד בסרט שלא יצא לפועל. כשהוצע לו הסרט של זבאטיני, אמר לי מייד שהתפקיד הוא בשבילי. נעשו לי שני מבחני-כד באיטלקיה, שפה שהתחלתי ללמוד אותה רק בחודשים האחרונים.

חתמתי על החוזה בבוקר של אותו היום בו חזרתי, בשבוע שעבר, לארץ.

***

תפוחי-ארמה ותה

בסך הכל שהיתי שנה תמימה בחוץ לארץ. אחרי סיום עבודתי בגבעה 24 קיבלתי חופשה של שנה מהתיאטרון הקאמרי, ויצאתי ללונדון כדי ללמוד ולראות תיאטרון. למדתי בעיקר פיתוח קול, וראיתי כל מה שניתן לראות על הבמה האנגלית.

התיאטרון האנגלי, הנמצא לכל הדעות ב"רמה מקצועית מושלמת, מרעה על במותיו בעיקר מחזות קלושים, בדרך כלל מלודרזי מה משפחתית בינונית, ואין חימה שהקהל הולך ופוחת מדי יום ביומו. תיאטראות נסי גרים והופכים לבניני משרדים.

בלונדון עמדתי בקשר יומיומי עם תיאטרון אחד הפורבים, הנקרא וורקסופ תיאטר (תיאטרון הסרנה). זהו תיאטרון צעיר, הי מינה 15 שחקנים, המאורגנים כקואופרטיב. הוא רואה לעצמו יעוד ותפקיד חברתי, ומי עלה על במותיו מחזות שלא היו זוכים לי היות מועלים בהסטיאנד, בו מרוכזים כל התיאטראות המסחריים בלונדון.

השחקנים חיים בתנאים קשים, בונים בעצמם את התפאורה, תוספים את הלבדים. לא אחת הם חיים על תפוחי אדמה ותה וחלב. תיאטר

רונם, שהוחרם משך כמה שנים עליידי הי בקורת, השיג עתה את הערכתה המלאה של הבקורת והולך מחיל אל חיל. הוא ייצג את אנגליה בפסטיבל הדרמתי בפאריס בשנה החולפת.

בסכמה את הפסטיבל, הודתה הביקורת הצרפתית שהורקסופ האנגלי, התיאטרון הי סיני מפיקני ותיאטרונו של ברטולד ברכט ממורח גרמניה היוו את ההצלחות האמנויות החשובות ביותר בפסטיבל זה.

***

פרמ ישראל-מצרי

בלונדון נסעתי לפסטיבל הסרטים כי קאן, כדי להיות נוכחת בהצגת הסרט נבי עה 24 אינה עונה. הקהל ערך לי קבלת-פנים חמה.

אחת הפגישות החשובות בפסטיבל זה הייתה לי עם המשלחת המצרית, שהייתה מורכבת מעתונאי של העתון היומי אלי-אחרס וממקי-סרטים מקאהיר. אחרי הצגת הסרט ניגשו אלי, לחצו את ידי וביקשו ממני לקבוע מועד לפגישה.

הסכמתי, כמובן, והשיחה נקבעה למחרת היום, בשעה 11 בבוקר. היא נמשכה עד 2 בצהריים. הייתה זאת פגישה ידידותית וחמה, מלאת רצון כן לקשור יחסים. בסופה של הפגישה הרמנו כוס לחיי הסרט המשותף הישראלי-מצרי הראשון.

השניים התרשמו מאד מן הסרט, אך הס' חייגו מכמה פרטים. למשל: איהצדעתי של הקצין הערבי לגופות החללים של צה"ל, גניבת הפמוט של התורה אחרי סינוי העיר העתיקה. הם אמרו מלים אלה: "דעו לכם שהעם במצרים אינו רוצה במלחמה. יש לו בעיות אחרות חשובות ודוחקות לפתור."

לאחר מכן הציג העתונאי את השאלה: "מדינת ישראל גידלה לעצמה אויב מכפנים עליידי כך שלא נתנה שחייזכויות לערבים בישראל. היהודים מצריים זוכים בשחיי זכויות אורחי מלא. מדוע אין לערבים שחיי זכויות מלא? האינך חושבת שצדע קזה היה מפנה את הדרך להבנה בין העמים?"

***

פאנוול הציע הצעה

יושב-ראש של חבר-השופטים בפסטיבל היה מרסל פאנוול, חבר הי אקדמיה הצרפתית. אחרי הצגת הסרט ניגש אלי ואמר לי: "הכל שאינך מדברת צרפתית. יש לי תפקיד בשבילך במחזה הבא שאני מתכוונן להעלות בפסטימבר בפאריס!"

מובן שהודיתי לו על הצעתו ודחיתי אותה. היא נראתה לי כדמיונית. אך בהגיעי לפאריס, אחרי הפסטיבל, התקשר עמי פאנוול בו ביום ודיבר אלי לבי לנסות להתגבר תוך חודש ימים על בעית השפה במידה מספקת כדי לשחק את התפקיד.

הסכמתי לנסיון. התחלתי ללמוד צרפתית בקצב של שמונה שעות ליום, ואחרי חודש ימים קראתי לפאנוול את אחד הקטעים של התפקיד. הוא הביא אותי למאדאם סופסקו, שחקנית זקנה ממוצא רומני, אחת השחקניות הפופולריות ביותר בפאריס, המנהלת כיום את התיאטר דה'פארי, בו היה המחזה צריך להיות מוצג.

היא לחצה את ידי ואמרה לי: "אני מקהה שתהיה לך אותה ההצלחה שהייתה לי כשחיי קנית זרה בפאריס!"

לאחר שעברתי את הבחינה בפניה חתמנו על חוזה.

חיהודי איים דה'לשין

כאן הייתה השגיאה. חתמתי על החוזה לפני שקראתי את המחזה במלואו. הוא מתובל במשפטי סלנג צרפתיים, והיה קשה מדי עבורי. הייתי נאלצת להיעזר ב"קשה מדי עבורי, הייתי נאלצת להיעזר ב"

הורגמן. קראנו אותו בצחצח. למדתי צרפ'תית על מנת לשחק במחזה, אך בסופו של דבר נתברר שלמדתי צרפתית רק כדי להי כין שאיני יכולה לשחק בו.

פאנוול אמר לי שהמחזה בא לנקות את יהודה איש-קריות מאשמת בגידה. חשבתי על כן שזה מחזה מסיכולוגי, מאותם המ' חטטים שנשמתו של אדם ואין להם ולא כלום עם גישה היסטורית, אם כי הם באים לספל במאורע היסטורי.

עתה נסתבר לי שהמחזה אמנם מנקה את יהודה מאשמה, אבל מטיל את האשמה כולה על הסנהדרין. הוא מתאר את פונטיוס פילא-

טוס, הנציב הרומאי, כאיש ישר, רודף צדק, שהצליכה היתה לו לזרוא הוא הסכים לה רק אחרי שהכוהן הגדול היהודי איים להלשין עליו לפני הקיסר ברומא כאילו שהוא זומם להפיל את שלטונו.

הצליכה מוכאת כהמצאה יהודית, ופוני טיוס אומר, בין השאר, לכהן היהודי: "כבר צלכתי בגללכם 13 איש. הוזהרתי אותך ש' יותר לא אסכים לך!"

המחזה מתובל במשפטים אנטישמיים מוב' הקים, שאובים ממחסן הגרוטאות של המאה ה-20. בגון: "לבקש מיהודי שלא יבכה, לא יתחנן, לא יעשה העויות — זה יותר מדי!"

חיה הררית

סופיה לורן

* הכוכב העולה באיטליה. הכתחרה מס' 1 של גינה לולובריג'ידה. מסמלת לדעתי את השיא של הסרט המסחרי הרגיל, הכובש את השוק. הדבר הראשון הבילט בה הוא גודל כל הממדים. היא שופעת אברים ויודעת להשתמש בהם. קשה לקבוע אם היא יפה או לא. כי היא מכוסה בשכבת איפור צבעונית מגומת.

גינה לולובריג'ידה

* היא הגיעה לפסטיבל הסרטים בקאן ב' שיריח של 20 מכוניות, שהתה שט יוט אחד, בו הספיקה להסכים להצטלם בתוך מכונית של חברה מסויימת ולקבל את המכונית כ' תמורה. אין ספק שבעבורה ברחוב כולם מפ' ניס את מבטם אליה, בידעם כי זאת גינה הי מפורסמת. לזל איתה מפורסמת, היו אומרים "בחורה נאה".

ויטוריו דה'סיקה

* היכרות ראשונה תמיד מאכזבת. אין הוא נראה לך כאותו אדם המוכר לך מן ה' סרטים. אני חושבת שזה נובע מן העובדה שמלבד היותו במאי הוא מוכרח לעסוק במישחק ב' סרטים, כדי להרחיח כסף. הסרטים בהם השי' תתף היו סרטים מסחריים, מן הסוג ההוליו' בודי. זה מתבטא בכך שהוא מתנהג כשחיי קנית מובהקת, בכל הנוגע לצלמים ולפרסוי' מת.

אולם פעם נוכחתי בהצגת סרטו אומברטו ד. (בווד אן לא בדד) ברומא, שאורגנה על ידי אגודת שוחרי הסרט הטוב כדי להילחם בהצפת השוק בסרטים אמריקאים מסחריים. בהצגה זו נשא דה'סיקה גאום ניגע ללב, בו הגן כחיה פצועה על הסרט האיטלקי האמנו' תי, הניאורי-אליסטי, בעל הייעוד החברתי, הי נתון במסגרת כליון עקב המדיניות הרשמית של המשלה האיטלקית כלפי תעשיית הי' סרטים בארצה.

כאן נתגלה לעיני דה'סיקה האמיתי, זה שעשה את נס במילאנו, גונבי האופניים ר' אומברטו ד.

רוברטו רוסליני

* מלא תאות חיים. אוהב לאכול טוב, לשתות טוב, להעריך נשים. ההובי האהוב עליו הוא לטוס במכוניות-המרוץ שלו במהי' רות של 200 ק"מ לשעה בדרך פאריס-רומא. נראה כבן 45. מלא חוש הומור כרימון. ב' חזרתו אינך מסוגל להשתעמם אף לרגע. אופיו האיטלקי מתבטא בטוב'לבו ובפשטות הליכותיו.

אינגריד ברגמו

* כפי שראינו אותה בסרטים, כך היא מופיעה לעיניך בחיים. תמירה, דקת גורה. פניה אינם מגלים לא את גילה ולא את עוב' הליכותיו.

עם כוכבת יפאנית

עם אדי קונסטנטיין